ἰλ. έ. 135. sqq. καὶ τότε Τυδείδης Τρώεσσιν ὄλεθρον ἔφιει.

ἰλ. έ. 145. κτεῖνε γὰρ [aa] ἀστύνοον, καὶ [bb] ὑπείνορα, ποιμένα λαῶν

ἰλ. έ. 150. ἄβαντα τε καὶ πολύειδον

ἀβαντα δ' εὐρυδάμαντος, ἄβαντά τε καὶ πολύειδον

ἰλ. έ. 153. ἔκτα δὲ φαίνοπος υἱοὺς, ξάνθον τ' ἠδὲ θόωνα

ἰλ. ε. 161. παῖδ' δ' ἄρ' [cc] ἐχαίμονα καὶ χρόμιον πριάμου πέφνεν υἱέας,

ἰλ. έ. 297. σὺν ἄρα πάνδαρον, [dd] ὀρκοσφάλτην, ἠπεροπῆα,

ἰλ. έ. 314. πρὸς δ' ἔτι κεῖνον, τὸν τέκε βουκολέων ἀγχίσης

ἰλ. έ. 306. αἰνείαν [ee] ἀπάρεξε βαλὼν λίθῳ [ff] ὀκρυόεντι,

ἰλ. έ. 319. τοῦ δὲ φυγῆς ἐπιθυμεῖν ἐξεσάωσε φυγόντα

ἰλ. έ. 345. & 447. νηὸς ἐν ἠγαθέῳ πανδερκέος ἠελίοιο,

ἰλ. έ. 348. & 430. & 881. ἔνθα [gg] εἰ ἔ τυδείδης καλὸν πάξων ἐκβοάασκεν,

ἰλ. έ. 337. & 459. εἶκε, γυναιμανὲς, οὐκ ἔτι ἀντιάσειας χάρμης

οὐτάσαι οὗ ἕνεκα φήμιξαν χεῖρ' ἀφροδίτης

ὅτι μιν [hh] ἐπεστύμενον πολέμοιο ἀπέπαυσεν Τρώων.

[aa] f. intelligitur Astynous, Phaethontis filius, Tithoni nepos, cuius mentio apud Apollod. lib. III, p. 193. Memnon cum qui ibidem Troianis fuit subsidio, avunculus eius fuit. [bb] ed. Homeri quaedam ὑπείνορα, male. [cc] ἐχήμονα edd. Homeri. [dd] καὶ ὀρκοσφάλτην. [ee] ἴσ. ἀπ' ἄρ' ἔρξε. [ff] καὶ ὀκριόεντι, aspero. [gg] καὶ ἔνθα ἔ —. [hh] forte ἐσσύμενον, quod metrum postulat.

ἰλ. β'. 826. ἰδαίας filius dicitur, ὅτι ἦν ἐκ ζελεί-as. ἡ γὰρ ὑπὸ τὴν ἴδην λυκία ζέλεια ἐκαλεῖτο. sic Schol. minor ad ἰλ. δ'. 103. adde Stephanum in ζέλεια.

69. ΠΑΝΔΑΡΟΝ ΟΡΚΟCΦΑΛΤΗΝ. ὁ πάνδαρος υἱὸς ἦν λυκάονος, καὶ ἰδαίας νύμφης, ἀνῃρέθη δὲ ὑπὸ διομήδους, καὶ ἐτάφη ἐν τροίᾳ. ἐπιγέγραπται δὲ ἐπ' αὐτῷ τάδε,

Deest in peplo Aristotelico. τηλεβόλου [ii] ζευκτῆρα, λυκάονος ἀγλαοῦ υἱὸν, ἐκ [kk] ζελέας κατέχει πάνδαρον [ll] ἥδε κόνις.

68. ΕΧΕΜΟΝΑ. τὸ χε, καὶ ψιλὸν εἰ κάφοιτο, μετρεῖται πάλιν. ὀξὺς γὰρ οἶδε τοῦτο μηκύνειν τόνος, τὸ δ' ὑγρὸν ἐς μάλιστα: καὶ τρώων ἔφλω.

Tzetzes ad Lycophr. 1226. alios non addo. 71. ΑΙΝΕΙΑΝ ΑΠΑΡΕΞΕΝ. αἰνείας [illegible] μὲν νῦν οὐκ ἀνῃρέθη: μετὰ δὲ τὴν τῆς τροίας ἅλωσιν ἀπελθὼν εἰς τυῤῥηνοὺς, καὶ γήμας λαβινίαν, πολέμῳ ὑπὸ ῥουτούλων ἀναιρεῖται περὶ λαυρέντιον, καὶ ἐπιγέγραπται αὐτῷ,

Deest et hoc in Aristotelico peplo. αἰνείαν, κύπριδος καὶ ἀγχίσου φίλον υἱὸν, ἐνθάδε μοῖρα θεῶν ἤγαγεν εἰς ἀίδην.

[ii] τηλεβόλου ζευκτὴρ est, qui arcum longe iaculantem intendit, id de Pandaro Homerus passim praedicat. [kk] Cur non ζελείας, vel ζελίας certe? vide Stephanum. [ll] καὶ ἥδε. [mm] malim, κἂν ψιλὸν ἔ κάφοιτο. Neq. tamen vulgatam damno. [nn] in scholiis Lycophronis editis est λαύρεντον. sed mss. libri λαβρέντιον ibi habent.